

FAMILIA EUROPEANĂ: ÎNTRE PANDEMIE ȘI INFODEMIE¹

Paraschiva ICHIM²
paraschiva.ichim@yahoo.com

ABSTRACT: This paper tries to present the thoughts and feelings of a teenager who has lived the pandemic period. Even if she is young, the teenager demonstrated her maturity in thoughts, because she analyzed how COVID 19 has influenced the life of entire Europe, how people reacted and the way in which the students tried to adapt to this new living. The present paper reveals that young people are strong and able to search the best way to survive and continue living.

KEYWORDS: adaptation, chaos, feelings, solidarity, strength.

Familia europeană reprezintă întreaga Uniune – națiunile, orașele, comunitățile – un leagăn al civilizației, un izvor al culturii și al ingeniozității creației. Consider că această pandemie demonstrează lipsa de importanță a granițelor ce ne despart, a naționalităților ce ne diferențiază, căci în fața unei boli toți oamenii sunt egali, iar fiecare țară are de suferit din punct de vedere economic, politic, demografic, medical. Calea evadării din acest impas este, din punctul meu de vedere, reinstaurarea meritocrației și reechilibrarea sistemului valoric, întoarcerea la origini, la frumos, căci dincolo de interese, conflicte, neînțelegeri, doar adevăratele valori ne pot salva, precum sinceritatea, adevărul, întrajutorarea, cooperarea, comunicarea, solidaritatea. Ființa umană are în suflet, de la începuturi, speranța, rămasă în colțul cel mai îndepărtat al Cutiei Pandorei, și care, fiind eliberată, a fost singura ce i-a redat omului imboldul de a continua, de a fi puternic și de a răzbi.

Pe de o parte, pandemia poate reprezenta pentru oameni o perioadă de regăsire, întrucât izolarea ne oferă timp de meditație asupra sinelui, asupra vieții noastre, clipe inexistente în freamătul unei zile obișnuite, încărcate. Prinși într-o avalanșă a socializării, a programului zilnic, a

¹ Locul I la concursul de eseuri „Familia europeană între pandemie și infodemie”, organizat de Centrul Europe Direct Valea Trotușului Comănești.

² Elevă la Colegiul National „Ferdinand I” (coordonator: prof. Zărnescu Nicoleta).

activităților școlare și extrașcolare, a mesajelor, a rețelelor de socializare, tinerii din societatea contemporană nu-și mai găsesc timp de reflexie interioară, momente de pauză în care să se întrebe: Cum sunt eu ca om? M-am schimbat în ultima perioadă? Cred că aceste vremuri reprezintă o lecție pentru întreaga omenire, morala fiind una profundă: de cele mai multe ori avem impresia că deținem controlul asupra existenței noastre, amânăm atâtea lucruri pentru ziua de mâine, considerând ca este timp. Toate planurile s-au evaporat brusc, multe cuvinte au rămas nerostite, ceea ce am fi dorit să facem odată, dar am tot lăsat pe altă zi, acum ne bântuie. Ne-am pierdut libertatea de a ne părăsi locuințele, nu am profitat suficient de fiecare moment pentru a fi fericiți, exact în acel loc și înconjurați de atâția oameni, de care acum nu ne mai leagă decât comunicarea prin intermediul tehnologiei, una insuficientă. Oamenii dețin, în esență, doar prezentul, ziua de azi, viitorul e al haosului și al sorții. Mesajul actual: *Carpe diem!* Pandemia a reușit să afecteze întreaga lume, având consecințe în fiecare familie, pentru fiecare membru, indiferent de vârstă, pe lângă interdicțiile privind circulația pe străzi, mii de oameni se confruntă cu decese în rândul rudelor și apropiaților. Sunt tragice situațiile din familiile cadrelor medicale, întrucât acestea sunt cele mai expuse persoane, desfășurându-și activitatea exact în focarele de COVID-19 sau în apropierea acestora. Dacă toți ceilalți oameni sunt obligați să se protejeze și să se ferească cât mai mult de virus, cadrele medicale trebuie să se apropie de el pentru a ne salva, fiind adevărații eroi ai acestui război parcă interminabil.

Pe de altă parte, isteria declanșată de pandemia de COVID-19 a provocat o „epidemie” digitală de știri false și manipulări, promovată mai ales pe rețelele de socializare, numită de Tedros Adhanom Ghebreyesus, Șeful Organizației Mondiale a Sănătății „infodemie”. OMS definește acest fenomen ca fiind „o supra-abundență de informații – unele corecte, altele nu – care îngreunează accesul oamenilor la surse de încredere atunci când au mai multă nevoie de ele.” Folosindu-se de instabilitatea psiho-emoțională a oamenilor, diverse persoane au transmis pe social media conspirații, informații alternative, remarcându-se și „vracii” digitali, ce propun remedii miraculoase împotriva noului coronavirus, iar aceștia se aseamănă cu teoreticianul conspiraționist Alan Krumwilde din filmul „Contagion: Pericol nevăzut”, lansat în 2011 și regizat de Steven Soderbergh. Personajul interpretat de Jude Law încearcă să se îmbogățească prin vinderea unui produs farmaceutic, promovat de acesta ca tratament împotriva virusului fictiv

MEV-1, extrem de contagios și mortal, capabil să afecteze toate categoriile de vârstă, asemănător virusului COVID-19. Deși cercetătorii încă studiază și lucrează la conceperea unui vaccin pentru acesta, consider că oamenii îl dețin pe cel împotriva infodemiei: rațiunea, gândirea critică și informarea din sursele oficiale. Întrucât însăși sursa izbucnirii virusului e o confuzie (E un răspuns al naturii împotriva acțiunilor omului, care, obișnuit cu ideea că este vârful lanțului trofic, s-a considerat stăpânul lumii, distrugând totul în jur, e un accident dintr-un laborator de cercetare sau o armă biologică?), dezinformarea digitală s-a răspândit mai repede decât pandemia în sine, remarcându-se și propaganda anti-UE. Aceasta a fost declanșată în contextul în care Italia, una dintre cele mai afectate țări, a cerut resurse medicale, iar răspunsul celorlalți membri ai Uniunii a fost, inițial, unul din care a reieșit lipsa solidarității: Germania și Franța au interzis exportul de măști medicale și alte echipamente de protecție, iar Austria și-a închis granițele pentru italieni. După ce Maurizio Massari, ambasadorul Italiei la UE, a declarat că doar China i-a ajutat și că acesta este un semn al lipsei solidarității europene, Executivul de la Bruxelles a anunțat că va elibera fonduri cu o potențială sumă de 25 miliarde de euro pentru combaterea acestei pandemii și a efectelor sale socio-economice din Italia și din alte țări, iar Ursula von der Leyen s-a adresat italienilor astfel: „Italia face parte din Europa, iar Europa suferă cu Italia [...] această familie, familia voastră, nu vă lasă singuri.” În ciuda acestui fapt, unii lideri eurosceptici au continuat propaganda împotriva UE. Cred că această situație este o lecție esențială pentru fiecare membru al Uniunii: trebuie să fim mai uniți în perioadele de criză, să acționăm prompt exact în momentul potrivit, pentru a nu lăsa loc interpretărilor și comentariilor, întrucât noi, familia noastră europeană, trebuie să știe să se protejeze de cei care ne doresc destrămarea.

O altă situație relevantă este cea a copiilor și a adolescenților români, dar și a celor din toate părțile Europei, care au cunoscut, pe timpul izolării, o experiență complet nouă în viața lor: școala online. Deși din exterior pare că această metodă este una eficientă, fiind soluția găsită la închiderea școlilor, lecțiile în mediul virtual nu satisfac nevoile elevilor într-un mod egal pentru toți. Mai mult, tuturor elevilor ne lipsește contactul direct cu profesorul, nu-i mai simțim energia, ceea ce ne determină să ne bucurăm de o oră de curs, să ne atașăm de dascăli ca oameni ce fac parte din viața noastră. Școala reprezenta principalul loc de socializare, unde legăm prietenii, petrecându-ne o mare parte din zi acolo, în locul numit, metaforic,

a doua noastră casă. Însă își găsesc aceștia motivația pentru a acumula informații în această perioadă în care contactul fizic cu lumea exterioară trebuie redus cât mai mult? Adolescenții se pot rătăci într-o stare de indispoziție, fiind incapabili să fie productivi. Lipsa contactului interuman și monotonia zilelor petrecute în casă nu ne motivează să fim activi și de aceea fiecare dintre noi trebuie să-și găsească echilibrul pe cont propriu.

Așadar, cred ca pandemia de COVID-19 este un semnal de alarmă atât pentru Europa, cât și pentru întreaga omenire, un eveniment ce demonstrează necesitatea schimbărilor. Deși suntem captivi în propriile locuințe, trebuie să ne găsim puterea de a evada cu gândul, căci acesta nu poate fi îngrădit, fiind etern liber către vis, speranță, viitor. Familia europeană ar trebui să își regândească discursul, strategiile și, mai ales, valorile comune pe care le transmite generațiilor tinere.

Bibliografie web:

[1] <https://www.who.int>

[2] https://it.wikipedia.org/wiki/Epidemia_di_COVID-19_2020_in_Italia